

to Fordele, at der nu ydes noget mere end tidligere, og at det ydes paa en saadan Maade, at hver enkelt Mand forud kan beregne, hvad han faar i Lettelse og Fordele. Efter Skattekommissionens Forslag maatte han alle sine Dage, Aar for Aar, hvert Aar være i Tvivl om, hvorvidt der virkelig blev nogen Lettelse eller der ingen blev, og af hvad Beskaffenhed, hvor stor Lettelsen blev. Det havde ingen dødelig kunnet sige, hvis vi skulde have etableret Skattekommissionens Forslag, thi ingen kunde paa Forhaand garantere, at de Bølb, der skulde komme Hartkornsejerne til gode gennem den Omvej, at de skulde lægge Vejen om gennem Kommunekasserne; virkelig kom Landbruget til gode i Form af Skattelettelser. Ingen kan garantere for, at denne Lettelse virkelig blev effektiv, thi det er ganske utvivlsonst, at i mange Kommuner vilde de store og uventede Indtægter, der skyldtes disse Pengebølb fra Statskassen, kunde blive stærkt medvirkende til, at de kommunale Raad vilde foretage Foranstaltninger, som maaske kunde være ganske nyttige og meget nødvendige, men som man hidtil ikke havde kunnet gennemføre paa Grund af manglende Midler. Man kunde som Følge heraf let lade sig friste til, naar der kom ny Penge til Disposition, at være noget flottere med sine Anlæg end tidligere, og dermed vilde jo med det samme den Lettelse, som Skatteyderne skulde have gennem Kommunerne, i tilsvarende Grad forsvinde. Men foruden disse Fordele forekommer det mig, at der er andre, som heller ikke ere til at foragte, og der vil jeg straks nævne en, som jeg ikke har hørt omtale, jeg tror knap en Gang i det andet Ting, men i alt Fald ikke her, nemlig dette, at man med det samme løser en Opgave, som har staaet paa Dagsordenen i det mindste, saalænge jeg har været Medlem af Rigsdagen. Et af de allerførste Udvalg, hvoraf jeg var Medlem, havde med det Spørgsmaal at gøre om, hvorvidt der skulde paalægges et udtørret Areal Gammelskat. Det gav Anledning til, at Udvalget spurgte daværende Indenrigsminister Ingerslev, om Regeringen havde nogen Tanke om, hvornaar man vilde tage fat paa at lade udfærdige en ny Matrikul. Det var efterhaanden bleven en Slags Trosartikel, som det for øvrigt er den Dag i Dag, og med Føje, at den nuværende Matrikul i høj Grad lægger Byrderne ulige paa Hartkornet i de forskellige Landsdele, ja endog i forskellige Landsbyer og paa de forskellige Gaarde ved Siden af hin-

anden. Det er nu 15—16 Aar siden; den Gang var Ønsket meget brændende om at faa Regeringen til snaarest muligt at træffe Foranstaltninger til Indførelsen af en ny Matrikul. Jeg husker meget godt, at Ministeren den Gang sagde: De Herrer tale om en ny Matrikul, som om det var Smaa-ting, men den koster en 20—30 Mill. Kr. at lade udarbejde og tager en Tid af en Snes Aar i det mindste, om vi kunne komme igennem dermed, det er ikke noget, man springer til uden at betænke sig godt, inden man gør det. Disse 20—30 Mill., som en ny Matrikul vilde koste, sidde vi og tjene i Løbet af et Par Dage, hvis vi kunne blive enige om en ny Skattelov paa Grundlag af det System, som Landstinget har foreslaaet. (Afbrydelse.) Ja, det forekommer mig, at det virkelig er værd at tage med, det er dog en lille Bifortjeneste, som fylder ganske godt i en i Forvejen ret sløj Kasse. Nu er der jo, som jeg ikke vil søge at lægge Skjul paa, saavel her som andetsteds gjort forskellige Indvendinger mod Forslagets Enkeltheder og mod Ejendomsskatten i al sin Almindelighed. Et æret Medlem i det andet Ting mente, at det var højst urimeligt overhovedet at have en saadan Skat; Skatten paa faste Ejendomme burde være ganske af samme Størrelse og Beskaffenhed som paa flydende Kapital, og man har ogsaa ment, at Ejendomsskylden var fejlagtigt ansat. Navnlign forstod jeg det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) saaledes, at han med sin betydelige Erfaring med Hensyn til Vurderingen af Landejendomme var kommet til det Resultat, at en Gennemsnitsvurdering pr. Td. Hartkorn af 6,500 Kr. med Besætning og Inventarium var meget for lav. Jeg har hørt noget lignende fra anden Side, men ikke noget saa stærkt fremsat som af det ærede Medlem for Viborg, og jeg tillægger hans Udtalelse en ret betydelig Vægt, da det er bekendt for os alle, at netop dette ærede Medlem har Erfaring paa dette Omraade. Hvorvidt det skulde være rigtigt, at der Landet over foretages Vurderinger, der gennemsnitlig komme op til 8 à 10,000 Kr. pr. Td. Hartkorn — jeg forstod det ærede Medlem, som om han gik ud fra det for sin Kreditforenings Vedkommende — tør jeg ikke have nogen Mening om; men det vil jeg heller ikke gerne tillægge nogen synderlig Vægt, thi det er i Virkeligheden ikke en Vurderingsforretning, det kommer an paa. Vi vide alle, hvor overmaade lidt Vægt man kan tillægge en Vurderingsforretning, naar man vil have noget nøjagtigt